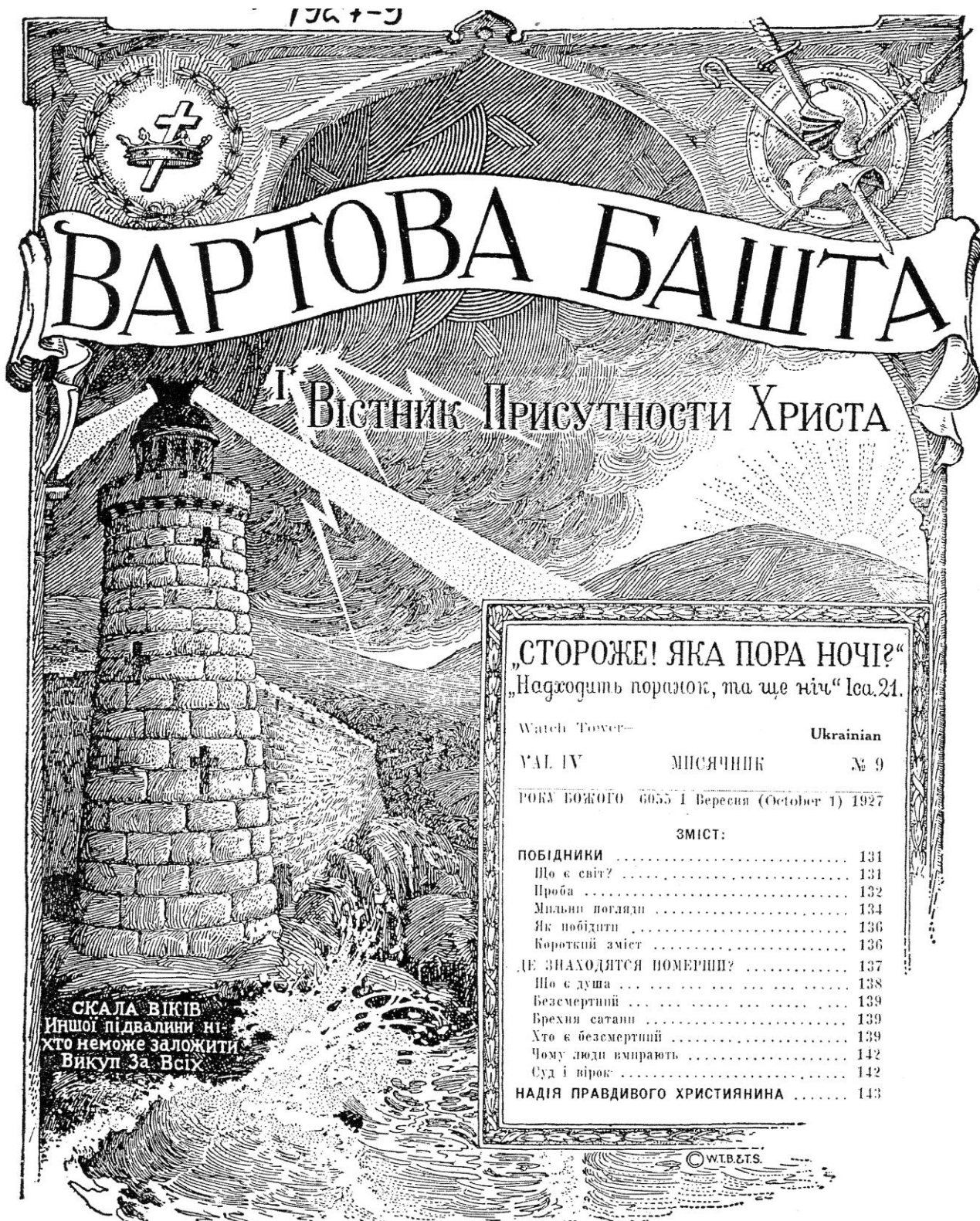

СКАЛА ВІКІВ
Іншої підвалини ніхто не може заложити.
Випустити за всіх.

"СТОРОЖЕ! ЯКА ПОРА НОЧІ?"
"Надходить поразка, та ще ніч" Isa.21.

Watch Tower—

Ukrainian

VOL. IV

МІСЯЧНИК

№ 9

ГОДИ БОЖОГО 6055 1 Вересня (October 1) 1927

ЗМІСТ:

ПОБІДНИКИ	131
Що є світ?	131
Проба	132
Мільйон поглядів	134
Як побідити	136
Короткий зміст	136
ДЕ ЗНАХОДЯТЬСЯ ПОМЕРШИЙ?	137
Що є душа	138
Безсмертний	139
Брехня сатани	139
Хто є безсмертний	139
Чому люди вмирають	142
Суд і вірок	142
НАДІЯ ПРАВДИВОГО ХРИСТІЯНИНА	143

© W.T.B.T.S.

На землі переполох народів у заколоті, як зареве море та филі [взбурені, невдоволені маси]. І омертвіють люди від страху та дожидаючи того, що прийде на вселенну [на всіх людей]: сили бо небесні [церков] захитаються... Як побачите, що се стається, знайте, що Царство Боже близько... Випустуйтеся і підіймайте голови ваші, радуйтеся, бо наближилось викуплення ваше. — Євангеліє: Маттея 24:33; Марка 13:29; Луки 21:25-31.

— СЕЙ ЖУРНАЛ І ЙОГО СВЯТА ЦІЛЬ —

СЕЙ ЖУРНАЛ служить головно на се, щоби подавати пояснення св. Письма та поучення з нього; ширити науку Ісуса Христа та помагати дітям Божим при студіюванню Біблії. Він подає, коли Товариство має свої з'їзди і подає дорогу паломників.

Журнал боронить сеї єдиної і правдивої підстави надії Християн, котру загально всі відкинули, а саме ВИКУП (відкуплення) дорогоцінною кров'ю (смертю) „чоловіка Ісуса Христа, що дав себе на викуп за всіх.“ (1. Петра 1:19; 1. до Тимотея 2:6) Будуючи на сім фундаменті: золоті, срібні дорогі каміння-жемчуги слова Божого (1. до Кор. 3:11-25; 2. Петра 1:5-11), „дально пілею цього журналу, є, показати, всім яка є спільність тайни, котра була укрита в Бозі . . . , щоби тепер об'явилась через Церкву всяка премудрість Божа,“ — „котра в інших родах (віках) не була об'явлена людським синам, так як тепер є вона об'явлена.“ — до Ефесян 3:5-10.

Сей журнал є незалежний від ніяких партій, сект, чи віроісповідань, яких натворили собі люди; а старається кожне своє слово підпорядкувати у всім під Божу волю в Христі, як учить цього св. Письмо. Для того можемо сміло говорити і розбирати кожне слово, яке голосив Ісус, відповідно до того, як нам Бог уділити своєї мудрости розуміти його слово. Наше становище не є догматичне, але певне; бо що знаємо се твердо, маючи сильну віру в Божі обітниці, які є певні. Ми як ті слуги, що виконуємо його службу; для того рішення наше, що має бути поміщене в сім журналі, а що ні, залежить від цього, як ми розуміємо його волю, науку його слова, аби скріпляти людей у ласці Божій і в знанні. Тому не тільки просимо наших читачів, але домагаємось від них, щоби досліджували кожне написане тут слово при помочі неомилного слова Божого, і тому для легшого провірення наводимо звичайно голову і стих святих пророків і апостолів.

СВЯТЕ ПИСЬМО ВИРАЗНО І ЯСНО УЧИТЬ:

ЦЮ ЦЕРКВА — се „храм живого Бога,“ се особливше „діла рук його,“ що будова його відбувається через цілий євангельський вік,—від часу, як Ісус Христос став Відкупителем світа і угодним каменем свого храму. Через сей храм, як тільки він буде докінчений, Бог зішле благословення на „всіх людей“ і тоді вони будуть мати приступ до нього.— 1. до Кор. 3:16, 17; до Ефесян 2:20, 21; 1. кн. Мойсея 28:4; до Галат 3:29.

Хто в тім часі увірить в ЖЕРТВУ ХРИСТА ЗА ГРІХ і посвятиться йому, цього буде він обтісувати, допасовувати і вигладжувати, а скоро буде готовий і докінчений останній з тих „живих камінів“ з „вибраних дорогих,“ тоді великий Учитель-Майстер збере їх разом при першій воскресенню. Тоді ся Церква наповниться його славою і станеться місцем стрічі між Богом а людьми через цілих тисяч літ. — Одкрите 15:5-8.

Підставою надії для Церкви, як і світа, є, що „Ісус Христос з ласки Божої пожив смертю за всіх,“ стався „викупом за всіх“ і, що він буде правдивим світлом, що просвіщає кожного чоловіка, що приходить на світ“ у „властивім на се часі.“ — до Жидів 2:9; Йоан 1:9; 2. до Тимотея 2:5, 6.

Надією Церкви є, що вона буде такою, яким є її Господь, буде бачити його таким, яким він є,“ буде „учасником Божої природи“ і буде мати участь в його славі, як його співнаслідник“ — 1. Йоана 3:2; Йоан 17:24; до Римлян 8:17; 2. Петра 1:4.

В теперішнім часі Церква, святі, має усовершенити себе до служби в будучности, має розвинути в собі всяку ласку; бути Божими свідками перед світом і приготувати себе на царів і священників в будучих віках. До Ефес. 4:12; Мат. 24:14; Од. 1:6.

Надія світа лежить в благословеннях, о котрих довідаються і отримають всі люди через Царство Христа. Всі, що схотять бути послужні законам і їх виповняти, отримають з рук свого Відкупителя і прославленої Церкви все те, що Адам утратив, а уперті в злім і непоправні будуть ЗНИЩЕНІ. — Діяння Апостолів 3:19-23; Ісаїя 35.

WARTOVA BASHTA

Published by WATCH TOWER BIBLE & TRACT SOCIETY,
18 Concord Street, Brooklyn, N. Y.

Yearly Subscription Price: United States, \$1.00; Canada and
Miscellaneous Foreign, \$1.50.

Entered as second-class matter February 14, 1924, at the postoffice
at Brooklyn, N. Y., under the Act of March 3, 1879.

РЕДАКЦІЙНИЙ КОМІТЕТ: Сей журнал виходить під надзором комітету в склад котрого входять: J. F. Rutherford, W. E. Van Amburgh, J. Hemery, R. H. Barber, E. J. Coward. Кожний артикул уміщений в англійським журналі, читає і одобряє найменше трьох братів. Журнал виходить на кількох мовах

Передплата на Вартову Башту на рік вносить в Сполучених Державах \$1.00; для Канади \$1.50; для Галичини 5 зл.; для Чехо-Словаччини 30 кор.; для Буковини 100 левів; для Франції 20 франків; для Бразилії 10 мільрайсів; для Аргентини 3 пеза. Грошеві перекази адресувати тільки так:

Watch Tower, (Ukr. Dep't.) 18 Concord St., Brooklyn, N. Y.

Передплату в Сполучених Державах Америки можна посилати моней-ордерами або через Експрес компанію або банкомм переказом. З Канади і прочих країв треба посилати передплату Міжнародним поштовим переказом.

Увага для передплатників! В нас є такий звичай, що не висилаємо спеціального повідомлення, що отримано належитість, ані не повідомляємо, що передплата скінчилась, а тільки зазначаємо се побіч адреси.

Для бідних, що не можуть заплатити за наш журнал, а хочуть його читати, висилаємо даром, если о се попросять.

НОВА АДРЕСА ДОСЛІДНИКІВ БІБЛІ

WATCH TOWER BIBLE & TRACT SOCIETY

Ukrainian Department

117 Adams St.

Brooklyn, N. Y.

МІЖНАРОДНЕ Т-ВО ДОСЛІДНИКІВ БІБЛІ

Можете набути отсі книжки:

ВИЗВОЛЕННЯ (400 стор. Пояснює теперішній

час — шойно вийшла з друку, в полот. опр.

БОЖИЙ ПЛЯН ВІКІВ (сторін 400 в полот. опр.)

ГАРФА БОЖА (Вияснює 10 правд; в пол. опр.)

ФОТОДРАМА СОТВОРЕННЯ (історія світа 200 сторін 400 картин (образців) в папер. опр.

ДЕНЬ ПІМСТИ (стор 128 в паперовій оправі.

ПЕКЛО — ЩО ВОНО? ХТО ТАМ Є? (пояснює чи є таке пекло, як учено, — перечитай!

СВІТ В ЗАКОЛОТІ — ЧОМУ? (перечитай!)

ЦАРСТВО, ЯКОГО ВСІ БАЖАЮТЬ — близько!

ПРО ПРИХІД ХРИСТА (вельми інтересне)

ПОТІХА ДЛЯ ЛЮДЕЙ — (засумовані: читайте)

ПРАПОР ДЛЯ ЛЮДЕЙ (Читайте а довідаєтесь, що є сповідь, причасте, служба божа, хрещення, образи, фігури, та всі церемонії!!!

МІЛІОНИ... НЕ ПОМРУТЬ (стор 128 в пап. оп.)

ВАРТОВА БАШТА (місячний журнал, подає і пояснює всі неясні місця. Радимо мати її!

ВАРТОВА БАШТА

и Вістник Присутности Христа

VAL. IV.

Вересень, 1927

№ 9

Побідники

« Хто побідить, дам йому сісти зо мною на престолі моїм, якож і я побідис і сів з отцем на престолі Його. — Одкр. 3:21.

СЕЙ текст знаходить ся в Одкриттю, котрий говорить, що Бог показав Ісусу Христу і що має скоро настати. Тут показано тих, що винисуть остаточну перемогу, і будуть належати до членів Христа, Божого помазанця і слуги. Та чи всі зачаті св. духом позістануть вірними слугами, се друге питанє. Св. Письмо говорить, що не всі позістануть в тій класі, тому, що не всі будуть вірні. Ті, що побідять будуть мусіли показати свою вірність до Бога через своє служення Йому тут на землі.

² Побідником називаємо того, котрий виходить побідоносним у боротьбі над своїм неприязнем. Святе Письмо навіть нігде не згадує, щоби можна увійти в царство иншим способом чим через перемогу в боротьбі. „Се роблячи, ніколи не впадати. Так бо щедро дозволить ся вам вхід у вічне царство Господа нашого Ісуса Христа” 2 Петр. 1:10,11. Всі, що будуть оглядати Боже лице, мусять виграти війну і статися побідниками і прийде колись час, що люди будуть знати хто побідив.

³ Ісус і члени його тіла є слугами Бога Єгови. Та боротьба о перемогу мусить провадитися тут на землі, підчас їх розвитку. Щоби зрозуміти що маємо побідити, треба мати на увазі то, що Христос побідив. Про него є написано: „Він дивався усякої спокуси по подобию, окрім гріха; та однак ворог спокушував Його і він мусів провадити боротьбу і побідити. Отже се є певним, що члени його мусять також побідити щоби бути з Господом. Вони мусять побідити того самого ворога і боротися за ті самі принципи за котрі боровся Ісус Христос, їх голова. Однак усі вони, окрім Ісуса, є упавші і грішні люди, для того їх перемога лише можлива силою Божою, котру отримують через свою голову, Ісуса Христа.

⁴ Багато посвячених думали, що вони мали виробити собі характер на подобиє спасителя і за те увійти в царство як побідники. Однак сеї думки не попирає св. Письмо. Ми бачимо,

що то була сітка наставлена противником, щоби зловити їх. Загально люди уважають, що характером є моральні чесноти, як чисте життя і справедливе відношення до ближнього. Але ми мусимо признати, що кождий чоловік є добрим або злим характером. Також усі мусять признати, що Ісус був добрим характером. Він був совершенний, святий і не винний. Помимо сего, його совершенність була поставлена на пробу. Отже так як він побідив так і члени його мусять побідити тому, що лише через перемогу можуть сісти з ним на престолі Його.

⁵ Протів чогож Ісус воював і що він мусів побідити? Коли Ісус мав забратися до свого Отця, до неба, Він закликав своїх учеників дав їм де які вказівки і поради. Він повідомив їх, що вони будуть гонені і викідати муть їх зі шкіл за дія ім'я його. Однак коли вони будуть вірні йому підчас сего гонення, то св. дух потишить їх. Він сказав до них так: „Се глаголав я вам щоб у мені в покій мали; у світі мати мете горе тількиж бодріться: я побідив світ.” (Йоан 16:23). Повисше наведені слова показують, що Ісус побідив світ, і що всі Його послідователі мусять також побідити світ.

ЩО Є СВІТ?

⁶ Де хто мильно розуміє, що не мораль, забави або яке инше зло становить світ. Але від коли наш Господь увійшов у свій храм, від тоді лучі світла освітили ум тих, котрі перебували в його храмі. (Одкр. 11:19) і тоді стало ясно для всіх помазанних духом святим, що теперешний світ є диявольська організація. Се є та ознака, котра явилась на небі, зазначена в Одкритті 12:3.

⁷ Коли Ісус промовляв до учеників, він назвав диявола „князем сего світа.” Се значить, що диявол був головним управителем сего світа. Апостол Павло також назвав диявола богом сего світа (2 Кор. 4:4) Отже зовсім розумно

можна заключити, що коли диявол є князем або богом сего світа, тоді світ є його організація. Світ ділиться на дві частини а іменню: видиму і невидиму частину, і символічно представлений через небо невидиму частину, і землю видиму частину. Скинутий диявол з неба і Його співробітники димони, становлять невидиму частину його організації, тому, що вони є духовні істоти і є невидимі. Видима частина: диявольської організації символічно є представлена через землю або часом звіра, тому, що звір є жосткого характеру.

⁸ Коли Бог виповів вирок засуду Люцифрові і чоловіку, Він сказав: „Я положу ворожнечу між тобою а женою і між твоїм насінням а її насінням ;ти будеш упиватися в його п'яту а воно зітре тобі голову.” (Мойс. 3:15.) Отже коли насіння жони має зтерти голову вужа, щое диявол і його зорганізована сила, то виходить, що то насіння жони є Божим знарядом, і що жона представляє символічно Божу організацію, котра часом називається Сион. Бог є Отцем або життє давцем; а Сион се мати, з котрої родяться члени і котрі разом становлять то праведне правительство царства Божого.

⁹ Святе Письмо показує, що диявол з фальшував кождо частину Божого пляну. Він зробив се для того, щоби зневажити імя Боже і відвернути людей від Бога. Диявол також має насіння, котрого він є отцем. А мати того насіння се Вавилон великий, мати блудницям. (Одкриттє 17:5.) Диявольська організація панувала, над усіма народами. Св. Письмо так говорить: „А жінку, котру ти бачив се великий город, котрий панує над царями земськими” — Одкр. 17:18.

¹⁰ Єрусалим також як Сион представляє символічно Божу організацію; з котрої вийде уряд, представлений через хлоп'ятко. Вавилон, великий город, мати блудницям і гидота землі є диявоцькою організацію, з котрої виходять звірски уряди, видимі і невидимі, і котрі правлять народами жорстоко.

¹¹ Так як Сион є Божа організація, котра складається з членів Христового тіла, так імя Вавилон відноситься до диявольської організації і до її членів. Коли головна ціль Сиону є славити і служити Богу, так і головна ціль Вавилону є служити і славити диявола. Чоловік був так сотворений, що він мусів комусь кланятись і коли він забув за правдивого Бога, тоді диявол захопив чоловіка, щоби той служив і славив його.

¹² Звір, котрий є видимою частиною диявольської організації є символічно представлений в св.

Письмі через слово „земля,” і складається з трох еліментів а іменню: торговців, політикерів і релігійних проводарів і сі три еліменти становлять пануючу клясу над людьми. Однак треба зауважити, що чоловік, котрий не належить до Божої організації, не завше є членом диявольської організації. Много людей належить до неї тому, що не свідомі сього Є такі, що мають печать звіра на руці, се значить, що вони подають свою помічну руку диявольській організації. Також є і такі що мають печать звіра на чолах, що значить, що вони признають і похваляють жорстоке правління над людьми.

¹³ Однак є мільони людей, котрі за для страху підлягають тій системі, але не є добровільними членами єї. Богато з посвячених людей, що належить до Божої громади, котрі мають дітей не посвячених, але тих дітей не можна зачислити до диявольської організації. Вони хотий знаходяться під її правлінням, то в дійсности не є симпатиками її.

¹⁴ Отже диявольська організація є то офіційальне тіло, видиме і невидиме, котре править народами і також видимі і невидимі іства, котрі дають поміч тій пануючій власті. Отже коли Ісус сказав, що він побідив світ, то під сим він розумів, що він цілковито побідив диявола і вплив його організації. Його заохочуючи слова до учеників, і через них до всіх його послідователів, ясно показують що всі, котрі дістануться до царства мусять понести побіду над дияволом і його організацію, через Божу поміч їм дану в імя Ісуса Христа.

Проба

¹⁵ Сейчас по помазанню Ісуса св. дихом, його проба зачалася. Він пішов у пустиню на сорок днів, щоби довідатися про волю Божу. Будучи совершенним чоловіком і помазаним св. духом, він укороткім часі зрозумів писання. Без сумніву можемо заключити, що він зрозумів, що всі обраці, зроблені Богом через уживання Ізраїльського народу, преображували то, що він, Ісус, мусів сповнити. Бог вислав свого возлюбленного сина на землю, котрий мав виконати волю Божу і сим заложити основи царства Божого на землі.

¹⁶ Бог наперед вислав своїх слуг пророків, котрі предсказали прихід Мессії. Диявол знав се і для того постановив знищити Ісуса. Він уживав хитрощів, підступу і зради, через що він хотів довести Ісуса до знищення себе самого. Однак будучи безуспішним, він постановив Його убити іншим способом.

¹⁷ Се був певний доказ, що диявол стався завзятим ворогом Божим, і що його організа-

ция сталась ворожою супротів Божої організації. Тепер голова царства Божого зачав свою роботу на землі. Бог не узнає нікого, хто не є цілковито льюальним до него. Коли Ісус сказав: „Йду волю твою чинити,” то він мусив вповні доказати свою вірність своїй, обіцянки і для того Бог поставив його на ostrі проби. Коли Ісус докаже свою вірність, тоді він стане совершенним. А щоби доказати свою вірність і стрінити ті проби то він мусив терпіти, акож бо написано, що він навчився послушеньства через то, що терпів і стався звершеним. Жид. 5:8,9.

¹⁸ Ісус не зробився „совершенним чоловіком” а доказав своє совершенне послушеньство Богу. Диявол знав, що колиб він намовив Ісуса до най меншої невірності до Бога, то тим самим Ісус погубивби себе самого. Диявол знав також, щоб Бог обіцяв вислати царя на котрого раменах спочивати ме царство. Отже борба була межі сим злим світом і його богом, протів Бога Єгови і його праведного царства; а що Ісус був помазаним царем, отже вся диявольська сила була звернена протів Ісуса щоби знищити його.

¹⁹ Не задовго відповідна хвиля на пробу прийшла. Коли Ісус через довший час постив і молився, він почув голод. Тоді диявол приступив до него і сказав: „Коли ти еси син Божий, то ти можеш зробити хліб із сих камінів і задоволити свій голод. Ся думка не виглядала дуже зла; але се був хитрий підступ, котрий був вимірений на знищення Ісуса; Колиб Ісус був його послухав бувби знищив себе тому, що се не була воля Божа так робити.

²⁰ Ісус так сказав: „Самий я від себе не можу нічого робити, бо я прийшов чинити волю Отця Мого.” Колиб Ісус був зробив инакше він бувби оказався невірним. Бог все випробовує тих, що обіцялися чинити його волю. Бути вірним значить, ходять дорогами Божими зазначеними через його закон. Не вірність значить, зробити щось, що противиться волі Божій, без ріжниць якби сей учинок виглядав невинним. Однак Ісус місто піддатися сій так напогляд невинній пропозиції, він сказав до него: „Написано є, що чоловік не лише жие хлібом, але і також кожним словом, що виходить з уст Божих.” (Лук. 4:4.) Отже облесне старання світа, щоби заспокоїти себе через нарушение закона Божого, були безуспішним.

²¹ Тоді сатана спробував ще раз звести його підступом. Питання яке мало рішитися було, чи диявол має всегда царювати, або чи Бог звидгне соє царство на землі. Знаючи се, диявол представив йому славу всіх царств сего світа. Його царство обнімало не лише всі на-

роди землі, але також і невидиму часть сего світа. Тоді він сказав до Ісуса: „Ти знаєш, що я є богом сего світа, що всі ті царства є мої. Бог вислав тебе бути тут царем, але нім ти можеш царювати, ти мусиш перше вигнати мене геть. Чому нам провадити боротьбу межі собою? Я зрічуся своїй власті тепер добровільно, передам її тобі, лише ти поклонися мені засе.

²² Щож бувби зробив чоловік слабого характеру в сих обставинах? Він бувби менше більше так розважував собі: „Моя остаточна ціль є бути царем і перебрати всі царства сего світа. Чомуж я маю противитися сатані, коли він добровільно хоче мені віддати власть над царствами? Я зроблю з ним мир і буду противитися йому як найменше. Я переберу ті царства тепер, і зачну їх реформувати. Розумієть ся що сатані належить ся щось за відданне сеї посілости; отже я поклонюся йому і також буду рівночасно служити і Богу. Але Ісус рішучо відкинув всякий компроміс і побідоносно відповів ворогові. „Геть від мене Сатано писано бо: кланятимешся Господеві Богу, і Йому одному служити меш.— Лук. 4:8.

²³ Тоді сатана напав на него з другої точки погляду. Менше більше він до него так сказав: „Ти не маєш армії і в сяким випадку лишаєшся без оборони. Ти можеш зауважити, що ті Фарисеї, політики і багаті люди мають велику силу. Колиб вони були з тобою, вони скоро привенулиби людей до тебе. Або, коли би люди забажали зробити тебе царем, тоді Фарисеї, політики і багаті ишлиби рука в руку з тобою. Але щоби тобі доказати що ти є синим Божим, ти мусиш зробити щось надзвичайного. Для того вийди на сю церкву і кинься в долину; і коли ти зійдеш неощкоджений вони будуть знати що ти є бог а не чоловік. Ти знаєш що є написано в слові Єгови, що його ангели понесуть тебе на руках, щоб ти не вдарився ногою об камінь.

²⁴ Сей аргумент зі сторони сатани виглядав досить похвальний, і чоловік, котрий би любив вивисшати себе в гору, міг легко статися жертвою диявола. Колиб Ісус був піддався сій спокусі, мусив би був умерти; але він відповів йому: „Не будеш спокушувати Господа Бога твого” — Лук. 4:12. Тут знова диявол упав а Ісус побідив.

²⁵ Тоді диявол лишив Його а шукав иншого пляну на його знищення. Він уплинув на політикерів, клер і богачів, що той Ісус коли збере собі силу, відбере від них всяку власть, хіба, що вони сейчас підпримуть кроки щоби збутися його. Тоді диявол і його видимі агенти зробили змову, щоби допровадити Ісуса щось сказати або зробити противного волі Бо-

жий, а тоді бувби доказ його невірності і причиною його смерті. — Лук. 6:7.

²⁶ Коли диявол або один з його слуг забажає використати тих, що хочуть чинити правду, то звичайно він запрошує їх на якусь учту приготувану в тій цілі. Се робиться тому, що коли багатий і впливовий чоловік запросить звичайного чоловіка до себе на таку оказію, тоді той чоловік чується зобов'язаний бути в дячним і для того, такого чоловіка є легше позискати для своєї цілі. Більше чим раз Ісус був запрошений Фарисеями на таку учту і рівночасно були запрошені політики і другі чинники диявольські. Сі частно змовлялися, як би то захопити Ісуса на словах і погубити його. Диявол знав, колиб він намовив Ісуса до невірності Богу Єгови, тоді на певно Ісус мусівби умерти.

²⁷ Але Ісус і в таких случаях був всегда вірний. Він і тоді говорив їм отверту правду, що вони є знарядом диявола, навіть тоді, коли їв їх хліб. Він дав їм до розуміння, що Він знав їх причину прибраної гречності до него і хотів терпіти від них то таки всегда був вірний своєму Отцю. Диявол старався зловити Ісуса всі ти через зрадливі запити які давали законники і сим хотіли погубити його. — Лук 12:10. Марка 3:2; Матея 12:10; Луки 11:54; Йоан 8:6. Через три і пів року Ісус терпів з рук диявола і його організації, але він не переступив в законі і одної йоти.

²⁸ Ісус все був льоальним Отцю і сим доказав свою совершенність у всіх пробах. Для того він сказав до своїх учеників так: „Світ зненавидить вас тому, що я вибрав вас зі світа. Колиб ви були зі світа, світ би вас любив. Та ви не тревожитесь бо я побідив світ.“ Ісус побідив світ, котрий є диявольською організацією, а сила його побіди була в тім, що він пильно тримався закона Божого і навіть на хвилю не відступив від него. Він був спокушуваний і терпів але все побідив. Такі самі терпіння і спокуси мають мати його послідователі і всі, що побідають, для сих є обіцяно, що увійдуть в царство і будуть на престолі з Ісусом.

МИЛЬНІ ПОГЛЯДИ

²⁹ Се була досить трудна задача для християнина зрозуміти що він має побідити. Сю трудність спричинив диявол через свій хитрий і зводячий плян. Він все працював над самолюбними і амбітними людьми і захоплював їх. Багато християнів роздумуючи над сею побідою і кажуть до себе так: „Я тепер є християнином і мушу виробити характер через що я побіджу світ тіло і диявола. Коли я се зроблю, Бог дасть мені за се вступ до царства Свого.“ Однак

коли приглянемося їх поступованню, то зауважаємо, що вони не знають що значить світ. Християни часто думають, що побіда над світом значить повстриманнєся од злих діл, забав, розривок таких, як гра в бали, танці і тим подібно. Вони також вірують, що піднятись тілу значить жити не морально або поводитися вільно. А про диявола вони думають, що він все ходить і намовляє людей до крадежи та інших злих діл.

³⁰ Богато з них приходять до заключення, що через відперте світа, похотий тілесних і диявола в повисше згаданий спосіб, вони зможуть приготуватися до царства. Дальше де які християни так кажуть до себе: „Я мушу убиратися так, щоби звернути на себе увагу, що я є християнином. Я мушу ласкаво поводитися з усім, щоби показати вигляд християнина. Я ніколи не повинен говорити строго; я все повинен витатися з другими чемно; я немаю приглядатися забавам а особливо, коли другі бачать мене, а то мій характер потерпівби вельми в очах других. Я повинен ходити дуже чемно і учащати до церкви.“

³¹ А коли я покликаний промовляти до зібраних, я повинен бути удягнений в довгу одєжу і мати чорну криватку; а коли вийду перед людей я повинен уклонитися чемно, і удавати що я молюся по тихо. Колиж молюся голосно, то я повинен виражати слова дуже святочно; я все повинен прибирати вигляд великої поваги. І так я вироблю собі такий характер, що хто побачить мене скаже: „От святий! — Що за чудовий чоловік!“ а коли мене запросять угости то я мушу поводитися так щоби приподобатися всім. Усім віддавати честь і приналежний титул. Я немаю говорити про Христа і Бога, а то люди будуть сміятися та уважати мене за фанатика. І коли я так розвену свій характер до такого високого степення тоді я буду готовий до неба. Колиж я буду так жити аж до смерті, то люди будуть згадувати мене, а над мею могилою хитатимуть головами і казати муть: „Тут спочиває великий і на правду святий чоловік.“

³² Много так звані християни будучи заняті виробленнєм характера, попалися у сіти диявольські і забули о потребу віри і заслуги Христа. Богато з них думають, що коли вони вірять, що Ісус Христос є сином Божим, і що коли вони вироблять собі характер, сим вони побідають світ, тіло і диявола. Сі не знають, що вони самі є частиною світа, і несвідимо спомагають диявольську організацію. Сатана звернув мільони людських умів в напрямі до вироблення собі характера а тим самим знищив у них бажаннє бути правдивим християнином і вірити в Бога

і в заслуги Христа, котрі так є конечні до спасення. Таке власне ошуканство спричинилося до розвою так званої кляси клеру, котрий відрікся Господа і стався цілковитим слугою диявола.

ТІЛЕСНІ СЛАБОСТІ.

³³ Кожний, хто походить від Отця Адама, є упавший і грішний чоловік. Бог показав се на Ізраїльському народі, що вони самі своїми силами не зможуть спастися. Лекція, що була дана Жидам, є і вимірина на нашу науку і для всіх християн. Закон був учителем і кожний християнин повинен користати із сеї науки. Коли б Жид був дотримав закон, то се був би доказ, що він був совершенний характер або чоловік. Однак се було не можливим до виконання. Сим Бог показав чесному Жидовіні, що він не може отримати совершенности, лише через Христа.

³⁴ Коли хто стається новим сотворінням у Христі, то на дальше посідає той самий організм або тіло. Той організм є вже з природи упав і християнин мусить боротися против своїх тілесних слабостей. Апостол Павло вичислив діла тілесні і виразно зазначив, що хто добровільно чинить зло, такий царства Божого не наслідить. (до Галат. 5:19-21) „Колибо живете потїлу, то помрете. Рим. 8:13. Сі вроджені слабости християнин мусить поборювати всіма силами. Дальше Апостол так каже: „Оцеж умертвить члени ваші, що на землі: блуд, зажерливість, котра єсть ідолослуженне за се йде гнів Божий на синів не слухняности, між котрими і ви колись ходили, як жили між ними. Тепер же покиньте й ви те все: гнів, ярость, злобу, лайку, соромні слова од уст ваших. Не кривить словом один против другого, скинувши з себе давнього чоловік з ділами його.” — Колосян 3:5-9.

³⁵ Нове сотворінне мусить постійно воювати против своїх слабостей; чувати над собою щоб не піддатися злові. Кожний чоловік повинен старатися бути чесним і чистим у слові і в ділі а навіть у думках. Чим краще його поводженне, тим гарнійший характер він є. Але диявол ошукав многих, котрі думали, що коли вони вироблять собі так званий характер, то за се вони сподівалися дістати місце в царстві Божім. Ті, що так ошукані часто падають, тому, що вони забувають надіятися на Бога. Інші стаються знеохочені, тому, що помимо їх найліпших старань, вони не можуть совершенно (без хиби) ділати. Правдивий християнин старається завше чинити як найлучше; але навіть і тоді він часто робить помилки і часто стається з неохочений. Однак обіцяна поміч у слові Божім потішає його.

³⁶ Апостол пригадавши християнам, що Бог учинив для них, через Христа, так говорить: „Діточки мої се пишу вам щоб не грішили, а коли хто з грішить, заступника маємо перед Отцем Ісуса Христа праведника” — 1 Йоан. 2:1. Іншими словами сказати Апостол заохочує християнина воювати против уроджених слабостей, але вразі колиби він помилився з причини своїх слабостей, тоді він повинен пам'ятати, що ми маємо заступника Ісуса Христа, і коли ми визнаємо гріхи наші він вірний і простить провини нам. (1 Йоан 1:9). Бог постарався, що всі наші переступи, котрі ми вчинили не добровільно, є прощені через заслуги нашого спасителя. Бог не судить нове сотворінне після поверховного вигляду, а радше судить мотиви його серця.

³⁷ Колиби ми воюючи наші слабости мали виробити собі характер, щоб мало становити нашу побіду, і за се дістати запевнений в хід до царства Божого, тоді ніхто з покоління Адамового не мігби бути членом вибраної кляси. Ми знаємо, що Бог не признає нічого не совершенного також знаємо, що чоловік не може виробити себе до совершенного стану в сім тілі. Сі заключення повинні нас переконати, що ми маємо щось більшого до поборювання чим наші вроджені слабости.

³⁸ Християнин будучи в тілі, тут на землі, може лише показати свою совершенну вірність і повне послушенство до Бога. Такої совершенности вимагається від кожного члена царської родини. Щоби прийти до тої совершенности, християнин мусить побідити світ і лише до таких належать дорогі обітничі. Апостол Павло ясно говорить, що коли ми будемо з ним терпіти, то будем і царювати; але коли ми його відречемося то і він відречеться і нас. (2 Тим. 2:12). Ісус ніколи не терпів тілесних слабостей. І коли ми терпимо з причини наших слабостей, то на підставі науки св. Письма, сі терпіння є нічим. „Терпіти з Ісусом” значить, терпіти за ті самі принципи і від того самого ворога від котрого Ісус терпів. Його терпінне було задля Його вірної служби к Богу, а до сего терпіння спричинився світ і його бог, котрий противиться Єгови.

³⁹ Тепер возьмим собі за примір ученого чоловіка, котрий є красномовний і поводитьсь чемно; що не має жадного закиду в поведженню ся межи людьми а говорить ласкаво до всіх; що пильний і розважний у всіх справах; що називає себе християнином, і що ходить все до церкви; що коли молиться то прибирає велику побожність і говорить славно; що він навіть і не дивиться на так звані світові забави; він все чесний і довірочний до всіх ближних; і що він

є моральний, чистий і доброї слави. Чи таке життя булоб доказом, що він є послідователем Христа? Зовсім ні! Чоловік дивиться на поверховний вигляд, але Бог бачить і признає чисте серце! (1 Самуїля 16:9) Чоловік може повище наведені речі робити, себ то практикувати релігію і побожність для самолюбної користи, або що би задоволити бажання очей часом він бачає звернути на себе увагу окружающих товаришів, що би ті подивлялися його поведінку. Він може се зробити з гордості щоби другі говорили про него добре. Коли ж так то ціль його є свідська, і для того диявольська. 1 Йоан 2:15-17.

⁴⁰ Але на примір, що християнин так скаже: „Я стануся членом Масонів або якої іншої організації тому, що се принесе мені фінансову користь або піднесе до великої позиції в соціальному житті. Чи се бажання властиве? Ні. Се є підданство хотінню тіла і посереднє перте світа, що означає невірність к Богу.

⁴¹ Знов де хто може сказати так: „Я буду належати до пресвітеріанської церкви тому, що там виглядає все гарне. Музика взнесла, і взагалі все оточення досить є задовольняє. Християнин зробивши так, він упавби під вплив спокуси так званої „хотіння очей.“

⁴² Інший може знов так сказати: „Я буду християнином, сподіюся бути учасником царства Божого. Тепер є великий рух що до реформації світа отже я пристану до руху, щоб завести на світі справедливість; а люди побачуть мене і скажуть: „Се дійсний християнин і шляхетний характер.“ таке поступовання християнина значилоби упасти в спокусу так звану „гордощі життя,“ тому, що сим він нехтує Божий плян. Бог має свій спосіб і час до реформації світа, а хто противиться Божому розпорядженню, не побіджає світа, а світ побіджає його.

ЯК ПОБІДИТИ.

⁴³ Отже коли Ісус був спокушуваний у всім так якими виходить, що побідити можна лише таким способом яким побідив Ісус. А Ісус побідив світ тим, що рішучо стояв при слові Божім. Протів нападу усяких спокус, Він воював мечем слова Божого: „Написано єсть.“ Через довгі століття диявол і його організація зневажали Бога. Коли прийшов Ісус та зневага впала на него, тому, що він був ревний в службі Отця. Псал. 69:8,9. Отже християнин мусить йти слідами Ісуса. Через його ревність і вірність у службі Господній, він зверне на себе зневагу диявола і його організації. Колиж християнин гордиться своєю мовою або тілесною красою, він упаде в спокусу і не зможе побідити.

⁴⁴ Вироблення характера значить, коли чоловік поліпшає себе умово, морально і фізично. Таке поліпшення себе є властиве і на місці. Кождий чесний чоловік повинен поліпшувати себе без різниці чи він є християнином чи ні. Але научити когось, що християнин через вироблення характеру станеться побідником, значить учити диявольську делюзію і фальш. Той що виробляє собі характер і полягає на свої сили а не Господа, легко стається жертвою противника. Нема написано в св. Письмі, що-б через вироблення собі характеру ми сталися побідниками. А противно написано „Все бо роджене від Бога світ побіджає; і ся побіда, побідивша світ, віра наша.“ — 1 Йоан 5:4.

⁴⁵ Вірити значить, пізнати Божу волю зазначену в його слові, і сполгатися на ню. Вірність значить, сповняти вірно Божі заповіді, записані в його слові. Ніхто не може бути вірним хіба, що любов (спонукує) його бути таким. Се була Ісусова любов, що перла його до вірності навіть у найгірших обставинах. Без різниці як багато Ісус терпів, Він був вірним і правдивим (сином.) Сим він доказав свою совершенність і стався автором вічного спасення і головою Божої організації. Отже се лише коли Він доказав свою вірність, побідив світ, що Бог Єгова вивисив його і дав йому місце на престолі своїм.

⁴⁶ Ісус до своїх послідователів так сказав: „Хто побідить дам йому сісти на престолі моїм, якож і я побідив і сів на престолі Отця Мого.“ (Одкр. 3:21.) Сі Господні слова є ясным доказом, що лише ті будуть у царстві хто побідить так, як побідив Ісус. Він не побідив світа через то, що виробив собі характер, але через своє цілковите відданство в службі Єгови. Він не посідав тілесних слабостей так як їх посядає церква. Але за то Ісус очищує і покриває її своїми заслугами і всі помилки, котрі церква поповняє не добровільно. Отже церква стоїть на рівнім ґрунті з головою, через його заслуги, і мусить воювати в тім самім бою, і виграти побіду.

КОРОТКИЙ ЗМІСТ.

⁴⁷ Зміст повисше наведених і розібраних думок показує нам ясно ось що: Світ є диявольською організацією; що в тій організації є багато номінальних християн, з котрих много посвятились чинити волю Божу; що Сион є Божою організацією і котрої Ісус Христос є голова; що Бог Єгова випробовує кожного посвяченого чи він є вірним Богу або чи він зробить компроміс з дияволом є його організацією; що побідником є той, хто рішучо відповість дати поміч або показати симпатію до котрої будь часті

диявольської організації. Він мусить бути все з Господом і вірним свідком Його. До таких Бог сказав через Апостола так: „Ви од Бога діточки, і подужали їх, більший бо той, хто в вас, ніж той, хто в світі.” 1 Іон 4:4. Оже се є доказ що, побідити не значить виробити собі характер, а що Бог дає поміч своїм людям, і побіду через Христа Ісуса, тим, що є вірні і правдиві аж до кінця.

⁴⁸ Всі що належать до Господа, радо хоронять його заповіді. В його заповіді зазначено, що б бути вірним свідком Божого імя. Всі таки бачуть „око в око” і разом в гармонії співвають піснь, що значить голосять про імя і царство Боже. (Ісаї 52:8.) Всі вони будуть любити Бога і будуть мати одвагу в день суду голосити вість його царства. (Іон 4:17-18) Правдива вірність не може бути без любови. Отже, той хто віддав себе не за для самолюбних цілей, не числить дорогим і свого життя, але буде радісно виконувати волю Божу. Такий позістане вірним аж до кінця і стане побідником через Христа.

⁴⁹ Ті, що вірні і правдиві, що їх порушує любов до служби, ті побідають. До сих Ісус сказав: „Хто побідить зроблю його стовпом в храмі Бога мого і він вже не вийде геть; і на пишу на ньому імя Бога мого, нового Єрусалиму, сходящого з неба від Бога мого, і імя Моє нове.” Одкрите 3:12.

ПИТАННЯ ДО СТУДІЇ

- ¹) Яка різниця є межі помазаними св. духом а побідниками?
- ²) Що мусів Ісус побідити? || 1-3
- ³) Яке мильне поняття мали многи о побіді?
- ⁴) Що розуміємо під виразом „характер”?
- ⁵) Коли Ісус був совершенний характер, то протів чого Він мусів боротися? || 4-5.
- ⁶) Як де хто мильно розумів що є світ?
- ⁷) Що дійсно означає світ?
- ⁸) Що означає символічно небо а що земля? || 6-7.
- ⁹) З чого складається насіння жени і що зітре голову вужа?
- ¹⁰) Як з фальшував диявол жену і насіння? || 8-10.
- ¹¹) Що зітре голову вужеві?
- ¹²) Що значить Сион а що Вавилон?
- ¹³) Що означає в св. письмі зьвір?

¹⁴) Що значить мати печать на чолі а що на руці? || 11-12.

¹⁵) Що становить диявольську організацію? || 11-13.

¹⁶) Що означають слова Ісуса коли Він сказав: „Я побідив світ”?

¹⁷) Чому Бог поставив Ісуса на пробу?

¹⁸) Поясни як диявольське предложення було дійсною пробою для совершенного чоловіка і як Ісус побідив його? || 18-24.

¹⁹) Що зробив диявол, коли його заходи звести Ісуса в пали?

²⁰) Чому де які Фарисеї були гостинні до Ісуса?

²¹) Що Ісус говорив їм в таких случаях?

²²) Чому Він сказав що світ не злюбить його послідователів? || 25-28.

²³) Поясни як де хто уважає за побіду над світом, дияволом і тілом?

²⁴) Чому диявол робив натиск на вироблення характера? || 29-32.

²⁵) Що повинен навчити християнина закон, даний Мойсейові?

²⁶) Що каже св. письмо відносно боротьби протів тілесних слабостей?

²⁷) Чи не повинні ми старатися побідити ті слабости і жити кращим життям о скільки можна?

²⁸) Чи вироблення характера дасть нам місце в царстві?

²⁹) Коли ні, то чому ми не повинні бути знеохочені? || 33-36.

³⁰) Чи може християнин, будучи в тілі, статися совершенним в деяких напрямках?

³¹) Коли так, то в чім?

³²) Що спричинилося до Ісусового терпіння? Що значить терпіти зням?

³³) Чи може чоловік бути релігійним, побожним, чесним і моральним і рівночасно мати злі мотиви в тім?

³⁴) Подай три ілюстрації, що-б пояснити хитрий підступ спокуси а іменно, „бажання очей; „бажання тіла і „гордощі життя” || 37-42.

³⁵) Поясни що є віра і вірність, і се, як Ісус був совершенним взірцем тогож?

³⁶) Чи члени тіла стоять на рівнім ґрунті а головою? Коли так то чому?

³⁷) Поясни що значить „світ” „Сион” і „побідники”

²⁸) Що значить бачити в „око в око”?

²⁹) Хто буде стояти по стороні Господа, яко побідники? || 47-50.

Де Знаходяться Померші?

Дальший протяг

Вже з сих слів бачимо, що священники під тим зглядом помиляються, коли кажуть, що всі добрі душі йдуть до неба. Се одно повинно нам вистарчити, і ми не повинні приймати

кожде їх слово за правду, але добре розібрати його, чи воно згідне з св. Письмом. Головно їх науки про померших треба приймати з великою резервою.

ЧИСТИЛИЩЕ

Католики, а так само частина єпископальної церкви в Англії вірять в чистилище. Вони учать що чоловік, умерши в простительних гріхах, або котрий не спокутував тяжкі гріхи, такого душа по смерті йде до чистилища, де мусить серед великих мук каратись якийсь час; одні довший, другі менший. Але если за таку душу живучі будуть відмовляти молитви, тоді така душа вийде скорше з чистилища і йде чиста до неба. Тому увійшов звичай чинити фундації або легати, за котрі опісля священники правлять служби. Наші люде також кажуть жебракам молитися за померших, коли дають їм, яку милостиню.

Люде не знаючи, чи се правда, вірують словам священників, і складають великі суми гроша їм в руки, думаючи, що їх молитви поможуть їх помершим. Що вони так учать, наводимо витяг з книжки: „Віра Отців,” котру написав кардинал Гіббонс.

„Католицька церква учить, що крім пекла, місця вічних мук для грішників, і неба, місця вічної радості для праведників, є ще посередне місце, чистилище, місце дочасних мук, до котрого йдуть душі тих, котрі умерли в простительних гріхах або котрі не мали часу спокутувати свої тяжкі гріхи, котрі Бог вже їм дарував. Вона також навчає, що помимо того, що душі в чистилищі не можуть помочи собі, то однак їм можуть помочи живучі вірні на землі своїми молитвами, милостинями і службами. Існвання чистилища зовсім природно каже, що се пожиточна річ молитися за помершими, котрі не осягнули своєї цілі, і є немов вигнанці з неба, ждучи Божого милосердя.”

На доказ своєї науки сей кардинал не наводить ні єдиного місця з св. Письма. Він покликуюється вправді на слова людей, котрі так як і він були членами католицької церкви, але для нас се не є доказом, що існує якесь чистилище. Ми не можемо повірити словам сих людей, бо ані один з них не був там, отже не може сказати, як там є. Часто можемо чути проповіді о муках в чистилищі і бачити образи, представляючи сі муки, але то все самі людські видумки, не заслуговуючі на увагу. Однак такі проповіді приносять священникам великі доходи, а для бідних людей велику страту. Молитви, які хто шепче за гроші або голосно їх співає, остають коло нього і мертвому зовсім не допомагають.

Ніхто розумний не скаже і не повірить, щоби Бог сотворив місце мук, котрим люде опісля гандлювали би. Ані також не можна повірити, щоби Бог вислухував такі молитви, які хто відмовляє за гроші. Бог бридиться таким гандлем

і не любить тих, хто служить йому за гроші. Ісус сказав: „Написано є: Дім мій дім молитви звати меться; а ви зробили його вертепом розбійників.” — Мат 21:13.

Наука о чистилищу не тільки, що не має ніякого попертя в св. Письмі, але если розберемо докладно св. Письмо, що воно говорить о стані померших, то переконаємось наглядно, що се чистий обман і ошукство, яке видумав ворог людства на шкоду. Ви бачите із слів самого кардинала, що сі нещасні душі в чистилищі не можуть самі помочи собі, але перший лучший священник, если йому дати поважну суму гроша, то поможе.

ВІЧНІ МУКИ

Коли ми спізнали з св. Письма, що священники навчають лож, коли кажуть, що добрі душі йдуть сейчас до неба, і коли св. Письмо зовсім не потверджує науки о чистилищі, тоді сам розум каже, бути нам осторожними і заставитись добре, чи є пекло з вічними муками, про яке проповідують священники. По їх науці, пекло се місце горючого огню і сірки, де огонь ніколи не гасне, і де вічно мучаться грішники, звідки нема для них вже ніякого виходу.

Ви є розумний чоловік. Возьмім все під здоровий розсудок. Чи є можливо, щоби життя могло існувати у вічнім огні? Нема такого сотворіння, котре могло би існувати, не не мавши організму або тіла. Знаємо, що коли чоловік умирає, тіло його кладуть до гробу. Запит тепер Чи помимо того всього ваш син є свідомий себе по смерті, чи ні? Що є тоді „я?”

НЕСВІДОМИЙ

Ваш син не міг би радуватись красою і щастем небес, або терпіти муки в чистилищі а ще гірші муки в пеклі, если би рівночасно не відчував того, если би нічого не знав про себе самого. Він мусів би бути свідомим себе, если би перебував в однім з сих місць. А, если св. Письмо наглядно покаже, що він як істота є по смерті несвідомий себе, тоді чи не буде се найкращим доказом, що всяка теорія чи там наука священників котрі кажуть, що душі померших йдуть сейчас по смерті до неба або пекла або чистилища, чи те саме не докаже найлучше, що ся наука їх є фальшива? Думаю, що так. Тепер погляньмо, що говорить св. Письмо о померших: Чи вони свідомі себе по смерті, чи ні?

Божє слово так на се відповідає: „Бо живі знають, що пімруть, а мертві нічогосінько не тямлять . . . Все, що маєш силу робити, роби руками твоїми; бо в могилі (в аді), куди ти

йдеш, нема вже роботи, ні роздумування, ні знання, ні мудрости." — Кн. Екклез. 9:5, 10.

„Бо після смерті ніхто не споминати ме тебе; а в гробі, (в аді) хто возхвалить тебе?" — Псалма 6:5.

„Кладуть їх, як овець, до аду (в підземну країну); а смерть пасе їх. — Псал. 49:14.

„Хиба звіщати муть милість твою в аді (у могилі), в місці зотління вірність твою." — Псалма 88:11.

„Мертві не будуть хвалити Господа, ні всі ті, що йдуть до (місця мовчання) аду." Пс. 115:17.

З си хмісь бачимо виразно, що умерший чоловік не знає нічого, що діється на світі. Умерши, він тоді не знає про нічо, ні не розуміє, ані не може ділати; він о нічим не памятає; мовчить немов земля. Сі слова зовсім не говорять о шастю його або о муках.

Ви знаєте, ваш син умер і ви занесли його до гробу. Він не мав свідомости в той час. Если би він був в небі або в чистилищі або в пеклі в муках, тоді, що з нього пішло би там? — Священники відповідають, що безсмертна душа чоловіка. Запитаємо тепер, чи св. Письмо potwierджує їх слова?

ЩО Є ДУША?

Нераз чуємо в поточній бесіді: Тільки душ є в хаті; тільки душ в громаді, але не застановляємося, що ми сини словами висказали. Але, если спитати чоловіка, що ти тим самим хотів сказати, то відповість, не надумуючись, що мав на умі тільки живих одиниць або живих істот. Словом він хотів сказати, що чоловік а душа то одно і то саме. Так само учить і св. Письмо. Ап. Павло в своїм посланні (1 до Кор. 15:45) так пише: „Так і написано єсть: Стався перший чоловік Адам дужею живою." Або, що перший чоловік Адам був душею. (Гляди 1. Мой. 2:7.) Бог сотворив чоловіка з землі. Цілий організм або тіло є сотворене з землі. Опісля Бог вдунув в його лице, чи там в ноздрі дихання життя; дав йому силу життя. Сей організм став бути живий; він почав віддихати; став душею або живим сотворінням. Кожний чоловік є сам душа; але він не має ще додаткової душі.

Священники кажуть, що в чоловіці є душа, а Бог через своє слово каже, що сам чоловік є душею. Кому скорше можемо повірити? Чи Богу, чи уломним священникам?

БЕЗСМЕРТНИЙ

Наука о чистилищі і о пеклі повстала у наслідок науки о безсмертності чоловіка. Священники навчають, що чоловік є безсмертний. Безсмертний означає того, котрий не може умерти. Але погляньмо до св. Письма, як воно

учить. Чи чоловік є душа безсмертна, чи смертна? Если св. Письмо каже, що чоловік є душею смертною, тоді їх теорія о пеклі і о чистилищі мусить сама з себе упасти як фальшива, як людська видумка, а радше диявольська.

Коли Бог сотворв чоловіка і умістив його в раю, так сказав до нього: „З дерева, що дає знатте доброго і лихого, з того не важити меш ся їсти, а то вмереш напевно того дня, як скоштуєш із нього." (1. Мой. 2:17) Сими словами Бог висказав свій закон, якого Адам мав придержуватись, если хотів жити. Чи може Бог сказав, що тільки тіло умре? На се читаємо відповідь в св. Письмі: „Та душа, котра грішить, та й **вмерти** мусить." — Езекиїл 18:20.

БРЕХНЯ САТАНИ

Одиноке місце, котрим священники можуть поперти свою теорію о безсмертності чоловіка се слово сатани. Диявол знав, що Бог заборонив Адамови їсти з певного дерева овочів під загрозою смерті. Але він помимо того приступив до Еви і каже облесними словами? Чи се правда, що вам Бог заборонив їсти овочі із всякого райського дерева? Коли Ева відповіла, що ні, тільки з одного, бо инакше спіткала би її смерть, тоді сатана збрехав і сказав до неї таке: Ні. **Не помрете**, если будете їсти овоч з сього наказаного дерева. Ева послушаха його злої ради; зїла овоч, і тим переступила закон Божий.

Тепер я запитаю вас: Хто казав правду? Чи Бог, котрий казав: если будете їсти наказаний овоч, то **пімрете**! Чи сатана, котрий казав, що не **пімрете**? Ісус сказав про сатану, що „він є брехун і отець брехні." — Йоан 8:44.

Довгі віки священники вбивали людям в голову, що „нема смерті;" що чоловік по смерті йде впрост або до неба або до чистилища або до пекла. Если хоче уникнути пекольних мук, то нехай належить до церкви і слухає їх у всім, а піде впрост до неба. Але хотяй би не був зовсім святий, то вони його і так учинять чистим, тільки нехай зложать порядну суму грошей.

ХТО Є БЕЗСМЕРТНИЙ

Сам сатана не є безсмертний. Св. Письмо каже, що він буде знищений в своїм часі. (до Жидів 2:14) Тому можемо сміло запитати священників: Если пекло є місцем вічних мук, де сатана як найстарший паляч палить огонь, тоді хто буде піддержувати огонь в пеклі, як його не стане?

Хто-ж є безсмертний? На се відповідає св. Письмо: „Бог один, що має безсмертте і живе в світлі неприступнім, котрого не бачив ніхто з

людей ані бачити не може: Йому честь і держава вічна." — 1 до Тимотея 6:16.

Коли Ісус був на землі, він не був безсмертний, але Бог учинив його безсмертним, коли воскресив його з смерти. (Гляди Йоан 5:26; Одкр. 1:18) Вірним побідникам послідователям Христовим є обіцяна безсмертність, як славна нагорода за їх вірність; як написано: „Треба тлінному сьому одягнутись в нетлінне, і смертному сьому одягнутись в безсмертне." (1 до Кор. 15:53) Се було би нерозумно з Божої сторони дозволити написати, щось подібного в св. Письмі, если би чоловік вже був безсмертний.

З того, що ми пізнали бачимо, що чоловік є душою; і що він як душа підпадає смерті, або, що він є смертний. З сього далше заключення, що чоловік, коли він умирає, не може йти зараз до неба або до чистилища або до пекла на муки.

ПЕКЛО

Тепер докажу вам, що Пекло се не означає місця вічних мук, огня і сірки, але що се стан смерті, гріб. Там знаходиться ваш син. Він є в стані несвідомості; він про себе нічого не знає. Він нічого не терпить. В назначенім Богом часі він за силою Божою пробудиться із стану смерті до життя, і буде мати нагоду жити з вами вічно на землі в мирі і щастю, если підчиниться існуючим заповідям Божим і Христа. Если би ви могли бачити і вірити словам св. Письма, ви би мали надію увидіти свого сина; а маючи таку надію, ви не тужили би так тяжко, як ті, що не мають ніякої надії. (1 до Солунян 4:13, 14). Розберім уважно св. Письмо а переконаємось, що правду говорю.

Біблія се дуже стара книга, котра складається з двох частей, з Старого і Нового Завіта. Старий завіт був написаний в єврейській мові, а новий в грецькій. Наше слово „пекло" є перекладене з єврейського „шеол," і з грецьких трьох слів: „ад," „гегенна," і „тартароо." Наш нарід читає св. Письмо в старославянській мові, іменню по церквах, і в живій мові. У старославянській мові лишили грецьке слово „ад," котре є перекладом єврейського „шеол," неперекладеним. Немов хотіли тим казати, розумій так, як розум тобі каже. Але в Біблії живою мовою перевели єврейське „шеол," грецьке „ад" лише 15 разів словом „пекло," а 50 разів словом: гріб, могила, сира земля, підземна пропасть і тим подібне. Если слово „шеол" чи там „ад" означає в однім місці „пекло," тоді і у всіх місцях повинно означати „пекло." А коли не перевели так, тоді треба приглянутись, що за причина. З примірів найлучше переконаємось.

Патриарх Яков був праведним чоловіком. Сини його з ненависти продали його найлюбішого сина Йосифа до Єгипту, але перед отцем сказали, що дикий звір пожер його у доорозі до них. Учувши се Яков став страшно тужити і плакати за своїм любимцем: Тоді зібралися всі сини і стали розважати його, а той так до них промовив: „Пійду до сина мого сумуючи на тамтой світ у землю (до шеол, до аду). — 1 Мой. 37:35.

По кількох літах запанував голод в країні, де проживав Яков, і тому післяв своїх синів до Єгипту по хліб. Начальником Єгипту був сам Йосиф, їх брат, але вони не пізнали його. На відхіднім Йосиф приказав їм привести свого наймолодшого брата Венямина. Коли треба було знова їхати до Єгипту по хліб, брати зажадали, щоби отець пустив брата Венямина. На се Яков відказав: „Не піде син мій з вами; бо його брат (Йосиф) умер, а сей один остався. Як станеться йому яка пригода в доорозі, в котру йдете, так зведете смутком моє сиве волоссе в землю на (там) той світ (до „шеол," до „аду)." — 1 Мой. 42:38.

Тут перевели **шеол** словами: „на той світ у землю." Кождий може розуміти, що хотів сказати Яков, що він за своїм сином з туги умре. Переводчики виділи, що св. Письмо не думає о якимсь пеклі, до котрого мав би йти Яков, отже перевели: на тамтой світ у землю.

Читаємо також о праведнім Йові. Диявол старався наклонити його, щоби сей прокляв Бога, але не вдалося йому. Тіло Йова було покрито струпами від стіп до голови; рани гнили, так що не міг сидіти в хаті. Сусіди і приятелі відвернулися від нього і насміхалися з нього; навіть жінка знелюбила його і казала: Загріши раз на Бога і умри. Бідний Йов не мав потіхи від нікого. По словам священників Йов мав вже пекло за життя. Если би він вірив в пекло, тоді зовсім певно він не молив би Бога, щоби той посилав його там по смерті. Читаємо, що Йов так просив Бога:

„О коли-б ти та сховав мене в преісподній (в шеол, в аді) ітам держав мене, аж покіль гнів твій перейде, і положив речинець, і спогадав знов про мене." (Йов 14:13) І так додає: „Та хоч би я дожидав в надії, то все-ж таки глибокий гріб (шеол, ад) — домівка моя; у темряві постелю я постіль собі." (Йов 17:13). Сі слова написані під Божим впливом. Тут самі слова говорять, що шеол означає гріб, могилу, стан смерті і забуття.

В Псалмї 16 читаємо: „Ти бо не оставиш душі моєї в підземній пропасти (в шеол, в аді) і не даси твому святому бачити зотління." Сі слова повторив ап. Петро і приложив їх до

Ісуса Христа, доказуючи, що Ісус Христос умер на кресті і був похований в гробі, або, що він пішов до „аду,” з котрого третього дня воскрес за силою свого Отця. Цікава при тім річ. Світські люде, коли переводили се місце, перевели його так: „Бо не оставиш душі моєї в пеклі,” (Діяння Ап. 2:27) але священники се слово ад лишили непереведеним, немов боялися сказати, що Ісус Христос був три дні у „пеклі.” Бо так всюде переводять слово „ад,” тільки в тім однім місці ні. Ісус Христос нераз говорив о „аді,” але ніколи не казав, що се місце вічних мук. Але йдім даліше.

Найлучшим приміром, що означає в дійсності „шеол” або „ад,” пізнаємо з історії о Йоні, котрого проковтнула велика риба. Йона так каже: „В смутку моему покликнув я до Господа, і Він вислухав мене; з черева преісподньої (шеол, аду) взиваю я, а ти почув мій голос.” (Йоана 2:2) Розуміється, що в череві риби було темно, котре було для нього немов гробом. Если би „шеол” означало пекло, тоді Йона не вийшов би звідтам ніколи. Ісус Христос казав, що він на подобу Йони буде три дні в серці землі, або в гробі.

АД

В Новім Завіті грецьке слово **гадіс** переводять словом пекло. Воно означає то саме, що і шеол, се є, стан смерті, гріб. В Матея 16:18 Ісус сказав: „І ворота адові (пкольні) не подужають її;” не переможуть церкви Його. Сими словами Ісус хотів сказати, що в своїм часі Він знова оживить своїх побитих апостолів, і візьме їх до своєї слави.

Згідно з тим сказано в Одкриттю 1:18, що Ісус Христос має ключі аду (пекла); се значить, що Він відчинить гроби, і воскресить мертвих. Те саме сказано в Одкриттю 20:13. „Смерть і ад (пекло) дали мертвих, що були у них.” Тут виразно сказано, що „ад” видасть мертвих, сих, котрі були умерли.

ГЕГЕННА

Грецьке слово гегенна переводять також словом пекло. Се в дійсності означає стан смерті, стан цілковитого знищення, з котрого не буде вже воскресення. Гегенною називано по грецьки долину Гінона, напрудне від Єрусалиму. Там безнастанно горів огонь, де палено всякі відпадки з міста. Живого сотворіння по закону кидати там не можна було. Звичайно сі відпадки метали з берега в долину. Нераз лучалося, що якесь стерво не впало в самий огонь, тоді кидалися черви і точили його. Долина Гінона, по грецьки гегенна, була красним образом на представлення цілковитого знищення.

Ісус Христос хотів таке менче більше сказати. Я є назначений Богом цар, котрий в своїм часі заложу царство. Мати участь і місце в тім царстві се велика честь і гідність; але ніхто не буде мати сьої чести, если не схоче добровільно пожертвувати себе і сповняти у всім волю Божу. Если хто має щось такого доброго, як око або рука; але если би се мало соблазнити його, або відвести від Бога, а тим самим і від царства, то лучше пожертвувати сю дорогу річ, як бути знищеним і не дістатись до царства.

Другим разом Ісус ужив подібних слів, кажучи: „Не лякайтесь тих, що вбивають тіло, но душі не здоліють убити; а лякайтесь більше Того, хто зможе знищити, погубити і душу і тіло в гегенні (пеклі).” (Мат 10:28) Тут Ісус каже виразно, що гегенна означає знищення. Чоловік може убити другого чоловіка, але сей у своїм часі воскресне. Але, як Бог знищить чоловіка, то знищить його раз на все, і вже не буде мати воскресення.

За часів Ісуса священство найбільше виступало проти Нього, хотяй перед людьми казали що вони служать Богу. Але вони лицеміри, тільки удавали так і ошукували їх. Ісус виразно назвав їх слугами диявола. (Йоан 8:44) Коли Ісус вїхав до храму Єрусалимського і повиганяв міняйлів і продаючих з нього, тоді так сказав до фарисеїв: „Змії, кодло гадюче, як утічете від суду гегенни? (Мат. 23:33) Вони грішили свідомо проти Бога. Вони знали, що Ісус є Мессією, но помимо того переслідували і старалися убити Його. Позаяк вони свідомо виступали проти світла правди, тому Ісус питав їх: Як зможете утіти від суду гегенни або від того, щоб бути знищеним на все? — до Жидів 6:4-6.

Хто видумує неправдиві річі на кого і говорить злобно проти нього, такий старається знищити його. Як написано: „Язык — огонь, світ неправди; так язык стоїть між членами нашими, сквернячи все тіло, і палаючи круг природи, а запалюючись від гегенни.” — Яков 3:6.

ТАРТАРОО

Читаємо про ще одно місце в 2 Петра (2:4) „Бо коли Бог ангелів, що згрішили, не пощадив, но звязав їх узами темноти і передав на суд для укарання, (Дияглотт—грецький текст) і в ап. Юди 6 „І ангелів, що не схоронили свого начальства (гідности), оставивши свої оселі (місця) про суд великого дня вічними оковами під темрявою схоронив,” з котрого бачимо, що там є лиш самі злі ангели заховані, а не люде. В новітніх перекладах Біблії головне місце св. Петра стараються накрутити і дода-

ють слово пекло, котрого зовсім нема в грецькій мові.

Про ширші пояснення о „пеклі“ гляди найновішу брошурку: „Що се є? — Пекло — Хто там є? Чи можна з нього вийти?“

З повисше наведених місць св. Письма ви бачите, що нема такого місця, про яке навчають священники. З них довідується, що ваш син в гробі, в стані смерті і невідомості про себе; перестав існувати на час, але в своїм часі за Божою силою він знова ожив.

Щобн се зрозуміти я наперед покажу вам,

ЧОМУ ЛЮДЕ ВМЕРАЮТЬ

Правда, ваш син був ученим чоловіком. Він сповняв свої обов'язки, як найлучше. Він не учинив нічого злого. Перед ним була світла будучність. Тому ви маєте підставу запитати: Чому наш син мусів умирати? Щобн се зрозуміти, чому він мусів умерати, і взагалі чому люде умерають, треба подати історію чоловіка як про се описує св. Письмо.

Перший чоловік на землі був сотворений совершенний і одержав совершенне житло на перебування. Він мав право жити на землі і був царем землі, маючи власть над всім що було сотворене. Він міг тішитись тим щастем вічно під услівем, що буде все послухний Богу і його закони. Чоловік Почитав Бога і любив свого Творця.

Та сталося що один з визначних ангелів, Люцифер опісля прозваний сатана, постановив відчужити чоловіка від Бога, щоби той віддавав йому честь а не Богу Єгови. В тій цілі ужив підступу і намовив Еву, щоб та зірвала овоч і їла, кажучи: „Бог знає, що скоро попоїсте сього овочу, то відкриються вам очи, і в и будете, як боги, знаючи добре і лукаве.“ (1 Мой. 3:4) Іншими словами сатана хотів сказати, що Бог навмисне додержить їх в незнанню і не хоче щоб вони були мудрі. Ева послухала його, зірвала овоч, і тим переступила Божий закон. Адам, спізнавши, що вона учинила, прилучився до неї і так само переступив закон. (1 до иТмот. 2:14) В наслідок того Адам стратив все, що одержав від Бога.

СУД І ВИРОК

Вирок, який Бог видав на Адама, зовсім не потверджує теорії о пеклі і о вічних муках. Нема такої держави, щоби карала провинившогося після закону, який ухвалено пізніше, опісля як хтось поповнив злочин. Але все карають після того закону, який обов'язував у тім часі, як хто поповнив каригідний учинок. Коли так є у людей то о скільки більше справедливий є Бог. Він все карає після того закону, який Він проголосив. Нігде не читаємо

в св. иПсьмі, щоби Бог змінив свій перший закон, опісля, як Адам згрішив. В такім случаю Бог був би змінчивий і несправедливий. Читаємо, що справедливість є підставою Божого престолу. — Псальма 89:14.

Бог повідомив Адама освоім законі, кажучи: Если переступиш його умреш напевно. Умерти, значить перестати жити; перестати існувати. Если чоловік переступив Божий закон, тоді Бог, щоби бути вірним своїому слову, мусів виконати се, чим загрозив. Се є о вічній карі в пеклі або чистилищи. Але таке:

„А до чоловіка Бог сказав: Дятого що ти послухав голосу жени твоєї та зів з того дерева, що заповіда я сього єдиного не їсти, проклята земля задля тебе; в печалі і тузі харчувати мешся з неї по всі дні життя твого. Тернину і осет родити ме вона тобі, і їсти меш польове зело. В поті лица твого їсти меш хліб твій, аж покіль вернешся в землю, що з неї узято тебе. **Земля бо еси і землею візьмешся.**“ — 1. Мой. 3:16-18.

Більше, як чотири тисячі літ від сотворення першого чоловіка ніхто не чув про пекло. Се нічо иншого, як диявельська видумка, щоби продовжати свою першу брехню: Ти не вмиреш; нема смерті. Сатана знав, що як чоловік повірить у безсмертність душі, тоді також мусить вірити, що злі душі мусять бути також десь у муках. І дальше если вмовить в нього, що Бог дав йому безсмертну душу, котра не може умерти, і що Він приготував для нього місце вічних мук, тоді чоловік стане проклонати Бога, чого його таким сотворив. В такий спосіб він хотів відвернути чоловіка від Бога; і так йому вдалося. Сі обидві науки о вродженій безсмертності душі і о вічних муках є фальшиві; і мусять упасти.

Чоловік був сотворений з елементів, з частин землі, і коли він вмирає, то переміняється назад в порошок. Сила або дух життя виходить із нього, звідки прийшла, і чоловік стає мертвим. — Екклезіяста 3:19; Псальма 14:4.

Коли Адам згрішив він не мав ще дітей. Діти народилися йому аж по його вигнанню з раю. За гріх впав на дама вирок; смерть. Від тоді він став поступенно умерати; йти до призначеної собі цілі. Позаяк він був під засудом смерті, тому і ойго діти дісталися під сей самий засуд; зарід смерті передав своїм дітям. Тому читаємо: „Ось бо в беззаконню родився, і в грісі почала мене мати моя.“ — Псаль. 51:5.

З сьої причини всі люде родяться грішниками. Не тому, щоби вони хотіли бути ними, а тому, що не можуть сього уникнути. „Тим-же то, як через одного чоловіка гріх у світ увійшов, а через гріх смерть, так і смерть у всіх

людей у війшла через того, в кім всі згрішили." — до Римлян 5:12.

—Бачите і ваш син народився таким; він також унаслідив гріх Адама. Бог мусів укарати Адама смертю, если мав бути послідовним. А позаяк всі його потомки родяться, не маючи права до життя, для того смерть є природним кінцем всіх людей. Чи то через припадок, чи слабість, чи в який інший спосіб, він мусить умерти.

Але ви могли би запитати: Чому Бог дозволяє людям умерати? Чому Він так не учинить,

щоби люде не умерали? На се відповідаю, що Бог дозволив, щоби люде жили і множилися аж до повного означеного Ним часу, і тоді Він **усуне гріх і упадок** чоловіка і смерть. Если-ж мертві є несвідомі себе і нічого не терплять, тоді если Бог воскресить їх до життя і подасть їм нагоду жити, їм через се не сталася ніяка кривда. Я покажу вам, що Бог постарався о викуп чоловіка із смерті, і що кождий з них одержить нагоду прийти до життя і жити, будучи у всім послушний.

Надія правдивого Християнина

„В дому Отця Мого осель багато; коли-б ні, сказав би вам." — Йоан 14:2.

Життя правдивого Християнина є повне всяких прикостей і трудностей. Він посвятив своє життя Богу і тому мусить провадити себе відмінно від своїх сусілів. Він мусить бути далекий від всякої кривди і неправди; мусить радше сам потерпіти, як би хто другий мав через се терпіти. Справді, если би він не мав перед собою якоїсь надії, котра додавала би йому сили, він не міг би того всього поконати і вийти побідоносно. Але ученик Ісуса мав виставлену перед собою надію, подібно, як мав і Ісус.

О тім ап. Павло так говорить: „Коли тільки у сьому життю вноваемо на Христа, то нещасливі ми всіх людей;" і давши каже так: если би се було правдою, тоді для нас не випадало би нич иншого, як сказати собі: „Ідймо пиймо, бо завтра помремо." (1 до Кор. 15:19, 32). Правдивий Християнин посвячує своє життя на службу в справі Божій. Він міг би жити праведно і чесно і використати своє життя для себе. Але він посвячує його в справі Божій, знаючи, що Бог приготував йому за се відповідну нагороду.

Пророк Давид такі красні слова вкладає в уста всіх тих, хто посвятився для справи Божої: „Ти вкажеш мені дорогу життя; перед лицем твоїм повнота радощів, по правиці радість всім тим, котрі вірно ходять по тій дорозі. Хто стратить життя для Ісуса Христа, сей знайде його по правиці Отця. (Мат. 10:39) Пророк не говорить тут о звичайних людях, немов би всі люде мали йти до неба. Вивиснення засіти по правиці Бога було тільки обіцяне Ісусу Христу і тим, котрим було об'язано сю небесну надію. Сю нагороду отримують сі, котрі будуть вірні, хотяй би прийшлося і умерти задля Христа. — Одкрите 2:10.

Позаяк звичайне християнство не розуміє, про яке спасення учить св. Письмо, для того мусимо вічно повторяти, що инша нагорода є приобіцяна ученикам Христа, а инша нагорода жде звичайних людей. Звичайні люде будуть спасені через Ісуса Христа, але їх спасення буде обмежене до землі; вони воскресли, повернуть до совершенного людського стану на землі, если схотять

підчинитись розказам Христа. Коли-же Ісус сказав до своїх учеників: „Я йду приготувати місце вам, . . . щоб де я і ви були," то вони зразу не розуміли його слів, аж зійшла на них сила Божя, тоді спізнали, що під сими словами Ісус думав. Так Ісус візьме своїх учеників до неба і здійснить їх надії; і тоді через них спільно з їх Спасителем прийде благословення для прочих людей.

Ся надія правдивого Християнина, його нагорода бути в небі якором посеред бурливого його життя, котрий допомагає йому посвятит з радістю своє ціле життя на службу в справі Божій. Ісус, знаючи, які трудні хвили мусять його ученики переживати у своїм житті, тому для їх покріплення сказав: „Не лякайся мале стадо, бо вподобалося Отцеві вашому дати вам царство." (Лука 12:32) „Збирайте собі скарби на небі, — казав Він, — де ні міль, ні ржа їсть, і де злодії не підкопують й не крадуть." (Мат 6:20) Ніхто не міг би видержати напоїв сих бур, если би його якор не був сильно укріплений за завісою. — до Жидів 6:19

О тім самім говорить ап. Павло. (2 до Кор. 5:). Він порівнює життя правдивого Християнина, немов би він жив у земськім будинку, немов би його організм був наметом для духа. Але він знає, що той земський будинок розпадеться, що він умре і так продовжає: „Знаємо, що як ми умремо, то маємо будівлю від Бога, будинок нерукотворений, вічний на небесах," де ми як духи будемо перебувати.

Ми тепер в тім земськім будинку стогнемо, але не яко би ми були нетерпеливі, що не можемо свобідно розпоряджатись, а тому, що ми хотіли би жити життям духів. Ми хотіли би злинути далеко, далеко, але будучи тілесними, не можемо сього учинити. Тому так дуже бажаємо бути в небі як духи, де панують инші обставини, за якими ми тужимо.

Ту саму думку висказує ап. Павло сими словами: „Ми самі в собі стогнемо ждучи всиновлення, се є „избавлення нашого тіла;" се значить ждемо, коли ми перемінимось за Божою силою в духів, де будемо мати

більшу свободу рухів. (до Римлян 8:23) В посланню до Коринтян ап. каже, що тужимо і ждемо, коли немов „одягнемось в нову одіж.” Він бажав, щоби життя пожерло його смертного. Се значить він не бажав тільки, щоби умерти і скінчити труди і тягарі сього прикрого життя, але, щоб він смертний став безсмертним. Він бажав, щоби Бог у своїй доброті дав йому вічний будинок, котрий би вже ніколи не розпався. Але ап. Павло каже, що аби одержати вічний будинок, мусимо раніше жити в сім земськім будинку, і бути в нім вірні аж до кінця.

Сими словами апостол не хотів сказати, як то загально всі думають, іменню, що зараз по смерті піjde до неба і одержить небесний будинок. Він знав, що коли смерть роздягне його, або, коли знищить його земський будинок, то він не одержить зараз нового будинку. Так і сталося. Він, скінчивши свою роботу, умер, заснув сном смерті; він, як будинок розпався в порохи. Він знав, що в поросі буде спочивати, аж його Господь прийде в силі і великій славі, і тоді його оживить; він встане духом, маючи духовний організм. Сей дар безсмертності одержить він з рук Бога через Його Сина.

„На се сотворив нас Бог, і дав нам задаток духа,” так каже апостол Павло (2 до Кор. 5:3). Щоби ученик міг мати запевнення сеї великої надії, котра сама в собі є поза обсяг людської природи, Бог тому дав йому свого духа, як задаток Божий дух в нім посвідчає, що у нім розпочалося нове життя; і если він витриває у своїм завіті, то одержить дійсно нове життя на духовім степені. Маючи сей задаток, ученик може бути певним себе, бо знає, що так Бог обіцяв. Ученик живе немов вдомі, і хотий він почуватися немов подорожний, то й за се дякує Богу.

Оправданий віруючий ученик вже не вважається ворогом духа, яким був „старий чоловік,” котрого треба було розп'яти, як каже ап. Павло в посланню до Римлян (6:6) Сим „старим чоловіком” була його давня воля; але від тепер він має бути слугою духа; і хотий він гине, то однак в очах Божих вважається святим. (до Римлян 8:8) Позаяк він живе тут хвилино, тому кажемо, як би він жив в наметі. Він живе тут, подібно, як жили Ізраїльтяне в пустині у своїх наметах, йдучи щораз то ближче до свого сталого дому, який мали побудувати в Палестині. — 2 до Кор. 5:6.

Віруючий ученик живучи тут на землі, є вправді далеко від свого Господа, але він все думає про се, коби получитись з Ним. Він мусить найперше перейти різні досвідчення і проби; він мусить поступати вірою а не видінням. Хотий він далеко від Господа, але він тим вдоволений, бо знає, що така є воля Божа, його серце є все з Господом. Він все прагне бути, як найскорше з Господом і зайняти те місце, яке приготував йому його Спаситель. Він знає, що дійсна злука не може наступити, аж прийде Господь у великій силі і славі і тоді буде він подібний своєму Господу. — 1 Йо. 3:2.

Щоби досягнути се, тому він мусить старатися бути

все приятним в очах Його, „всім бо нам треба явитись перед судищем Христовим, щоб прийняв кождий що заробив, чи то добре, чи зле.” (2 до Кор. 5:10) Тільки тоді можемо бути певні, чи будемо приятні, чи ні. Сей суд, се буде рішення, або заплата за наші труди. Павло говорить, що треба боятись, бо се буде стислий обрахунок. Тому він все пам'ятав на се і був вірний у своїм життю. І каже „знаючи отсе страх Господень, пересвідчуємо людей.” Сими словами апостол хотів сказати, що він знає, що має стати на суд і хотів би бути вірним слугою.

Подібно учив і євангеліст Йоан. Він також дуже часто звертає увагу учеників на високе покликання у Христі Ісусі. Дятого він так каже: „Так, діточки, пробувайте в Ньому, щоб, коли Він явиться, була у вас відвага і не осоромились перед Ним у його приході.” (1 Йоана 2:28) І далі він говорить о любови, яку Бог оказав зглядом нас, котрий хоче, щоб ми дітьми Його звалились. І так каже: Хотий се велика ласка, що ми тепер можемо називатись дітьми Божими, то однак далеко більша буде радість і щасття, коли ми дійсно станемо членами родини Божої. „Ще не явилось, що ми будемо; але знаємо, що . . . подібні йому будемо” нашому Господу Ісусу. 1 Йоана 3:2.

Звичайні християне думають, що Ісус Христос є даліше чоловіком, але св. Письмо учить, що Ісус був на землі чоловіком і умер, як чоловік, а воскрес за силою Отця, яко дух, божественної природи. Від тоді Він є духом на подібну свого Отця, і не є даліше чоловіком.

Чоловік не може бачити Бога; ані навіть не може представити собі, як Він виглядає. Щоби отже вірний із стану чоловіка до стану духа; сей його смертний ученик міг оглядати Бога, він мусить бути перемінений стан мусить статись безсмертним. — 1 до Кор. 15:53.

Йоан продовжує се і каже: „Всякий що має сю надію на Нього, очищує себе, яко і Він чистий.” Не можливо навіть і подумати, щоби хто міг досягнути чистоти і святістї, які є потрібні, щоби стати перед Богом, і не мав тої надії, і не старався відповідно до сього жити. Йоан каже, рішучо, що хто має сю надію, сей очищає себе, немов приготував себе. Те саме учить і ап. Павло, коли наповідає учеників, щоби очищали себе від всякої нечистоти тіла і духа і усовершували свою святістї в страхі Божому. — Гляди 2 до Кор. 7:1.

Кждий чоловік уродився в упавшій стані, і тому є опоганений. Але хто посвятився йти слідами Ісуса, такий одержує Божого духа, при помочи котрого може поконати свої вроджені немочі; такий обов'язаний навіть очищати себе із всього, що опоганує його, як від злоби, зависти, гніву і осуджування. Хто має сю надію, такий буде держати себе здалека від світа, щоби не підпасти під його згубні впливи; такий буде відкидати від себе всяку гордість і самолюбство, бо се від диявола. Щоби отже мож служити добре Богу і мати силу поконати всі покусї, правдивий Християнин мусить все мати перед собою сю надію.